

Musikken dreper Ånden

Av Jørgen Høgetveit, nov 2012

Ordet faller dødt til gulvet
Der hvor larmen strømmer ut
Slukker Ånd med hyl og torden
Det gir ikke himmelsk bud.

Ånd det er i hedensk verker
Der det dundrer mot min sjel
Rytmen hisser – ånder kverker
Ingen signer og gjør vel.

Åndens sanger skal ha toner
Som kan bære Ordet fram
Ikke larm fra mikrofoner
Knappt vi hører Jesu navn

Skaperverk av kropp og ører
Smadres av slikt støy og bråk
Øresus av desibeler
Kroppen hisses av slikt ståk

Herren kom i stille susen
Til Sin mann på Horebs fjell
Ord av nåde vel utrustet
Seirer stort mot livets kveld

Denne mann, Elias het han
Åndskamp tok på Karmels fjell
Talte, ba og makten knuste
Gud fikk talt – det gikk dem vel.

Slagverk bråk fra verdens trommer
Trenge ikke denne mann
Verden lyttet - når han talte
Gud var med – de hørte ham

Enkel sterk - det var Elias
Rustet ut med Ord og kraft
Gud han brukte – så Han hentet
Rett til himmel – Herrens makt.

*(Første gang publisert
i www.Kommentar-Avisa.no)*

En lyrisk kommentar til alle våre møter med masse leven med få eller ingen resultater. Man minnes en enkel grådresset mann: Randulf Saunes. (Hør et kort lydspor [her](#) – nr 9 fra toppen) Han stiller seg fram uten bråk og store fakter, men når sangen strømmer ut hører en ”åndelige sanger til føyelige melodier” til stor oppbyggelse den dag i dag. ”Dypt i dype hav, synden fant sin grav” og mange andre synger ennå i sjelen til hjelp og trøst. Man gikk ut oppbygget, velsignet og rolig til sinns – men nå. Ja, bare se på de hoppende og dansende ungdommer som er ”velsignet” av band som aper etter verdens tusende musikk. En grundig kjemisk, fysiologisk analyse av hva som skjer i kropp og sinn forteller oss at her stimuleres kroppslige hormoner o.a. på en farlig og feil måte.

Mot mye av dagens larm må en dessuten medbringe ørepluggen man bruker på skytebanen for å verne trommehinnene gitt oss av Gud. Dette til ettertanke. JH